₹ 5/-

ನೇಸರು
ತಿಂಗಳೋಲೆ

PAGES 20

NOVEMBER 2022 | Nesaru Tingalole | Vol. XL - 11

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ
ನಲು ಹಾರೈಕೆಗಳು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮರಾಠಿ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಕಂಠ ಗಾಯನ

ಸರಕಾರ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಆಯೋಜಿತ ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಳಗ ಮುಂಬಯಿ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 67ನೇ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ. ಬಸವರಾಜ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಸಚಿವರು ಶ್ರೀ. ವಿ. ಸುನೀಲ್ ಕುಮಾರ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ "ನನ್ನ ಹಾಡು – ನನ್ನ ನಾಡು" ಕೋಟಿ ಕಂಠ ಗಾಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 28ರಂದು ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೀರಾ–ಭಾಯಂದರ್ ಪೂರ್ವದ ಮೆವಾರ್ ವಾಟಿಕಾ ಸಭಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ನಾಡ ಗೀತೆಯನ್ನು ತಾಳ ಮೇಳ ಸಂಗೀತದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಿದರು. ಬಳಿಕ ನಡೆದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

ಪುರಸ್ಕೃತರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಡು–ನುಡಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ ನೀಡಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಗೌರವಿಸುತ್ತಾ ಸನ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಪರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಾ ಕಾಂತರಾಜ್ ಅವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಮಧುಸೂದನ್ ಅವರು ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ 90ನೆಯ ಕೃತಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ : ಐಕಳ ಹರೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ ಗೌರವ ಗ್ರಂಥದ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಆವೃತ್ತಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದ ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಫಡ್ನಾವೀಸ್ ಅವರಿಂದ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ

ನಾಡಿನ ಮಹಾನ್ ಸಂಘಟಕ ಐಕಳ ಹರೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ಜೀವನಯಾನವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಗೌರವ ಗ್ರಂಥ 'ಸಾರ್ವಭೌಮ' ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ 90ನೆಯ ಕೃತಿಯಾಗಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿದ್ದು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದ ಮಾನ್ಯ ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಫಡ್ನಾವೀಸ್ ಅವರು ದಿನಾಂಕ 18ರಂದು ಜಾಗತಿಕ ಬಂಟರ ಸಂಘಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ಆಯೋಜಿಸಿರುವ ವಿಶ್ವ ಬಂಟರ ಸಮ್ಮಿಲನ–2022 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯಾತಿ ಗಣ್ಯರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕುರ್ಲಾ ಪೂರ್ವದ ಬಂಟರ ಸಂಘದ ರಾಧಾಬಾಯಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಭಂಡಾರಿ ಸಭಾ ಭವನದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ ಗೊಳಿಸಿದರು. ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಂಬಯಿಯ ಸಂಸದರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಶೆಟ್ಟಿ, ಬಂಟರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸ ಕೆ .ಶೆಟ್ಟಿ, ಉದ್ಯಮಿ, ಸದಾಶಿವ ಶೆಟ್ಟಿ, ಕೂಳೂರು, ಕನ್ಯಾನ, ಐಕಳ ಹರೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ, ಚಂದ್ರಿಕಾ ಹರೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ, ಉದ್ಯಮಿ ಆನಂದ ಶೆಟ್ಟಿ, ತೋನ್ಸೆ, ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯ ಕರ್ನಿರೆ ವಿಶ್ವನಾಥ ಶೆಟ್ಟಿ, ಜಯಕರ ಶೆಟ್ಟಿ, ಇಂದ್ರಾಳಿ, ಉಳ್ತೂರು ಮೋಹನದಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ, ರತ್ನಾಕರ ಶೆಟ್ಟಿ ಮುಂಡ್ಕೂರು, ಡಾ. ಆರ್. ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ, ಪ್ರವೀಣ್ ಭೋಜ ಶೆಟ್ಟಿ, ಶಶಿಧರ ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಭಂಡಾರಿ, ಅಶೋಕ ಪಕ್ಕಳ, ಕರ್ನೂರು ಮೋಹನ ರೈ, ಕೊಲ್ಲಾಡಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ರೈ ಮೊದಲಾದವರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಮಲ್ಲದ ಸಂಪಾದಕ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಡಾ. ಜಿ. ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಡಾ. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಸುಧಾಕರ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ನೇಸರು ತಿಂಗಳೋಲೆ

ಸಂಪುಟ 40 ನವೆಂಬರ್–2022 ಸಂಚಿಕೆ 11

ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ

✍ **ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್**

ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವ್ರು ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಬರಲಿ ಭಗವಂತನ ದಯೆಯೊಂದಿರಲಿ ಎಂದು ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಬಾಳುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಊನತೆಗಳು ಅಥವಾ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಗೌಣವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೋಬಲ ದೃಢವಾಗಿದ್ದರೆ ಎಂತಹ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ದಿನವೂ ಟ್ರೈನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸಿಂಧಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಕೆ ತಾನು ಇಳಿಯುವ ನಿಲ್ದಾಣ ಬರುವ ತನಕ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಿದ್ದವರನ್ನು ನಕ್ಕು ನಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ತಪ್ಪದೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾನು ತಂದ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಹಂಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ನಮಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನ ತಿಳಿಯಿತು ಆಕೆಯ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಅದು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಮಗ ರಸ್ತೆ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈಗ ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಆಕೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಪತಿ. ಆಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಅವನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದರೂ ಮಗನನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದನಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಸಾಕು. ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮೊಳಗೆಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮುಖದ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನ ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆಕೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ! ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಕೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ, ಬದುಕುವ ರೀತಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸಿತು.

ನಮ್ಮ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನೇ ವೈಕಲ್ಯಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ನಾವು ಯಶಸ್ಸಿನೆಡೆಗೆ ದಾಪುಗಾಲಿಡುತ್ತ ಸಾಗುವಾಗ ಎಡವಿ ಬೀಳುವುದು ಸಹಜ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ವೈಫಲ್ಯಗಳನ್ನೇ 'ವೈಕಲ್ಯ'ಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಸಾಫಲ್ಯತೆಯೆಡೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಸುಕೋಮಲ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತು ಕಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ತರಹ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ನನಗೆ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದು ನಮ್ಮ ಮೂರ್ಖತನವಷ್ಟೇ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಎಂದ ಪದದ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದಿನವಿಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆನೇ ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಭಯಪಡದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಉದ್ಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋದ ಸಲ ಬಂದ ಕಷ್ಟಕಿಂತ ಇದೆಂತ ಮಹಾನ್! ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇನೆಂಬ ನಮ್ಮ ಛಲ ನಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಾಗೋ ಹೀಗೋ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುವಂತಹದ್ದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ರೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾನೇ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುಗಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಅಂಶವೇ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ. ಇದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್
***

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:
ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್
ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ
ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್
ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
ನೀಲಕಂಠ
***

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಎಂ. ಎ. ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್
***

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

– ಸಂ.

The views expressed by the contributors in this journal are theirs and not of the Association and the Association is not in anyway responsible for the same.

\- Ed.

****

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,
ಮಾಟುಂಗ
ಮುಂಬಯಿ – 400 019.
☎ 24037065
Email:
Mysoreassociation.mumbai@gmail.com
Website:
www.mysoreassociation.in

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ

ಹೀಗಿತ್ತು ಮಲೆನಾಡು

✍ ಜಿ.ವಿ.ನವಿಲೇಕರ್

(ಈ ದೀರ್ಘ ಲೇಖನವು ಕೊಳವಳ್ಳಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ "ನನ್ನೊಳಗಿನ ಮಲೆನಾಡು "ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ)

ಜಾನುವಾರು ಸಂಬಂಧಿತ ರೋಗಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ: ಮುರುವಿನ ಒಲೆ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಾನುವಾರುಗಳ ವಿಷಯ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿವರಣೆ. ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಈಗಿನಂತೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ರೋಗಗಳಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗಳಾಗಲೀ ಜಾನುವಾರು ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೋರು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಥಂಡಿಯಿಂದ ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಗಂಟಲು ನೋವಾಗಿ ಮೇವು ತಿನ್ನಲಾಗದೇ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಖಾಯಿಲೆಗೆ 'ಕಪ್ಪ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಔಷಧಗಳಾಗಿದ್ದ ಕಂಚಿಕಾಯಿ (ಹೇರಳೆಕಾಯಿ), ಮೆಣಸಿನಕಾಳಿನ ಖಾರ, ಉಪ್ಪು, ಭತ್ತ ಮುಂತಾಗಿ ಹಳ್ಳಿ ಔಷಧಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಕಾಲಾಯಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಕೆಲವು ಸಲ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಜ್ವರ ಸಹಾ ಬಂದು (ಜ್ವರ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದದ್ದು ಈಚೆಗೆ), ಕಾಲು ಗೊರಸುಗಳ ಸಂದಿ ಒಡೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಯಿ ಪೂರಾ ಕರಗಿ ಮೇವು ತಿನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದಾಗ ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಿ ಗಂಜಿ ಸೇರಿಸಿ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಗೊಟ್ಟದ ಮೂಲಕ ಬಾಯಿ ಕಳೆಸಿ (ತೆರೆಸಿ) ಹೊಯ್ಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗೊಟ್ಟವೆಂದರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರೂ ಈಗ ಇದ್ದು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಬಂದಿದೆ. ಗೊಟ್ಟವೆಂದರೆ ಬಿದಿರು ತುಂಡಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಾಟಲಿ ತರಹ. ಜಾನುವಾರು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಿಸಿ ಔಷಧಿ ಸುರಿಯುವ ಸಾಧನ. ಜಾನುವಾರು ಬಾಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಸಪೂರ (ಸಣ್ಣದಾದ) ವಿರುವ ಬಿದಿರನ್ನು ತಳಗಟ್ಟಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಗಣ್ಣಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ (ಒಂದು ಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಗಣ್ಣಿಗೆ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಅಡಿ ಉದ್ದವಿರುತ್ತೆ), ಗಣ್ಣಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದ ಬಾಯನ್ನು ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರವಾಗಿ ಕೆತ್ತಿದರೆ ಗೊಟ್ಟ ರೆಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿದಿರು ಒಳಗೆ ಟೊಳ್ಳಾಗಿರಬೇಕು.

ಕಾದು ಗೊರಸು ಡೆಯುವ ಕಾಯಿಲೆಗೆ 'ಕಾಲೊಡೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಗೊರಸಿನ ಒಳಭಾಗ ಒಡೆದು ಸೀಳಿರುತ್ತೆ. ಜಾನುವಾರುಗಳು ಈ ರೀತಿ ಸೀಳು ಬಂದೊಡನೆ ಗೊರಸಿನ ಸಂದಿಯನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ ತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾದಾಗ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗಾಯವಾಗಿ ನೊಣಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಗುಂಪಿಗೆ 'ಇಪ್ಪ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಡೆದು ಗಾಯದಲ್ಲಿ ಹುಳುವಾಗಿ ಗಾಯ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದರಿಂದ ರಕ್ತ ಸೋರಿಕೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಈ ಕಾಲೊಡೆ ಖಾಯಿಲೆಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಕಾಲೊಡೆಯಾಗಿ ಹುಳುವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದೊಡನೆ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಅಂಗಳ ಇಲ್ಲವೇ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಸರು ಮಾಡಿ, ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಈ ನೀರಿಗೆ ಚೊಗರು ತೆಪ್ಪೆ ಅಂದರೆ ನೇರಲು ಮರದ ಅಥವಾ ಗೋಳಿ ಮರದ ತೆಪ್ಪೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಚಕ್ಕೆ ತಂದು ಜಜ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀರೂ ಪೂರಾ ಚೊಗರಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಚೊಗರು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಚೊಗರೊಳಗೆ ಗೊರಸು ಮುಳುಗಿರುತ್ತಿದ್ದುದ್ದರಿಂದ ನೊಣಗಳಿಗೆ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಕೂರಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿರುವ ಹುಳುಗಳು (Metamorphosis) ಬದಲಾವಣೆ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಜೀವಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಒಂದೋ ನೊಣಗಳಾಗಿ ಹಾರಬೇಕು ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಎರಡು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳುಗಳು ಪೂರಾ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನೊಣಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ (ಇಪ್ಪೆ) ಇಡಲು ಕಾಲೊಡೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಪೂರಾ ಕೆಸರು ಮೆತ್ತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಗಾಯ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಯುತ್ತಾ ಜಾನುವಾರು ಹುಷಾರಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಲ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಔಷಧಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಬಂದಮೇಲೆ ಜಾನುವಾರು ಖಾಯಿಲೆಗೆ ವಿವಿಧ ನಮೂನೆಯ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್, ಮಾತ್ರೆಗಳು ಬಂದು ಜಾನುವಾರು ಖಾಯಿಲೆಗಳು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿವೆ.

ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಗಾಯವಾಗಿ ಹುಳುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಹುಳುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು 'ಹುಳುಮುಟ್ಟಸ' ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮುಟ್ಸ ಮಾಡುವವರೇ ಬೇರೆ ಜನ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಿ ಹುಳುವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸರಿ, ಅವರು ಮಾರನೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯಾವುದೋ ಮರದ ತೆಪ್ಪೆ ಮತ್ತು ಚಕ್ಕೆ ತಂದು ಹುಳುವಾದ ಜಾನುವಾರಿಗೆ ಚಕ್ಕೆ ತುಂಡೊಂದನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿ ಇದೇ ಚಕ್ಕೆ ತುಂಡೊಂದನ್ನು

ಅದರ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವರು ಬಂದು ಜಾನುವಾರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಔಷಧಿ ಮುಟ್ಟ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ಹುಳ ಮುಟ್ಟ ಯಾವುದೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವರು ಮುಟ್ಟ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಗಾಯದಿಂದ ಹುಳುಗಳು ಮುದ್ದೆ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದು, ಕೆಲವರು ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹುಳುಮುಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಭೈರ ಎಂಬುವವನಿದ್ದ. ಈತನದು ಬೇರೆ ತರಹದ ಹುಳು ಮುಟ್ಟ. ಹುಳುವಾದ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವನೂ ಸಹ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲು ತರಹದ ಯಾವುದೋ ಕಲ್ಲೆರಡನ್ನು ತಗೊಂಡು ಬಂದು ಗಾಯಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸುಳಿದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಕುಟ್ಟಿ ಬಿಸಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅನಂತರ ಹುಳುಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಗಾಯದಿಂದ ಮುದ್ದೆ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇನ್ನು ಎಮ್ಮೆಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಮ್ಮೆಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಳೆ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿನ ಹವಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹರಿಹರ- ದಾವಣಗೆರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಗ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಅಭಾವವಿತ್ತು. ನಂತರ ಕೆಲವರು ಹರಿಹರ- ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ ಖರೀದಿಸಿ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾ, ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಬರುವಾಗ ಬಹುದೂರದ ಪ್ರಯಾಣವಾದ್ದರಿಂದ ಕರುಗಳು ನಡೆಯಲಾರದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದು ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತರುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಲುಕ್ಸಾನಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ತರುವಾಗ ಕರುಗಳಿಗಾಗಿ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪಯಣ ಶುರುವಾಯಿತು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ನಡೆದು ನಂತರ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ, ಎಮ್ಮೆ ಕರುಗಳು ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ಹವಾಕ್ಕೆ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಬಹಳ ದಿನಗಳು ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಮಳೆಗಾಲ ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವುಗಳ ಸಾವು ಆಗಿ ಪುನಃ ಹೊಸ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಅದೇನು ಹವಾ ಬದಲಾವಣೆಯೋ ಅಥವಾ ಸಾಕಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುತುವರ್ಜಿಯೋ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುವಂತಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಾನುವಾರು ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ನುರಿತ ವೈದ್ಯರು, ಹೊಸ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ನಿದಾನಗಳು, ಔಷಧಿಗಳು ಬಂದು ಎಮ್ಮೆಗಳ ಸಂತಾನವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಹೊಸ ಹೊಸ ತಳಿ ದನಗಳು ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತೋ ಮತ್ತು ಡೈರಿ ಹಾಲು ದೊರೆಯಲು ಶುರುವಾಯ್ತೋ ಆಗ ಎಮ್ಮೆ ಸಾಕುವ ಖಾಯಷ್ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಎಮ್ಮೆಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ತುಂಬ ತುಟ್ಟಿಯಾಯ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ತು.

ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ (ಹಾಗೂ ಈಗಲೂ ಸಹಾ) ದೂರದೂರ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದು ಜನಸಾಂದ್ರತೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಗೋಸಂಪತ್ತು ಹೇರಳವಾಗಿತ್ತಾದರೂ, ಕಾಡಿನ ಸಾಂದ್ರತೆಯೂ ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದು ಹುಲಿಗಳ ವಾಸವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ಅಥವಾ ೨,೩ ಮನೆಗಳವರು ಸೇರಿ ದನಕರುಗಳ ಕಾವಲಿಗೆ ಜನ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈತ ಇಲ್ಲೇ ಹಳ್ಳಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದನಾಗಿ, ದಿನವೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ದನಗಳ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿದ ನಂತರ ದನಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಗಲಿಡೀ ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಹೋಗುವ ರೂಢಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದನ ಕಾವಲಿನವನನ್ನು ಮನೆಯ ಗೃಹಿಣಿಯರು, ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು ಊಟ-ತಿಂಡಿ, ಬಟ್ಟೆಬರೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಹಣ್ಣುಗಳು, ಮಡಹಾಗಲಕಾಯಿ, ಔಷಧಿ ತೆಪ್ಪೆ, ಕುಡಿಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ಈತ ತನ್ನ ಕಾವಲು ಮನೆಯವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ದನ ಕಾಯಲು ಹೋದಾಗ್ಯೆ ನೋಡಿ ಕಾಡಿನಿಂದ ತಂದುಕೊಡುವುದು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ತಂದು ಒದಗಿಸುವುದು ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದನಕರುಗಳು ಇವನ ಮಾತಿಗೂ, ಕೂಗಿಗೂ ಹೆದರಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಒಂದು ಆನಂದದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು.

ಕಾವಲಿನವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾವಲಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ದನಕರುಗಳ ಸ್ವಭಾವ, ಚರ್ಯೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಿರುತ್ತಿತ್ತು. ದನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆತ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ. ತುಡುಗು, ತಂಟೆ ದನಗಳಿಗೂ

ಗುಣಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಾಧುವಾಗಿರತಕ್ಕ ದನಕರುಗಳಿಗೂ, ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಮೇಯಲು ಹೋಗುವಾಗ ಜಾನುವಾರು ಗುಂಪು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಗುರುತಿಗಾಗಿ 'ಮರುಗುಣಿ' ಅಥವಾ 'ದೊಂಟೆ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಬಿದಿರಿನ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ವಿವಿಧ ದೊಂಟೆಗಳ ವಿವಿಧ ಧ್ವನಿ ಪರಿಚಯ ಆತನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದು, ತುಡುಗು ತಂಟೆ ದನಗಳು ಗುಂಪು ಬಿಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಕಂಡಲ್ಲಿ ದೊಂಟೆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಯೇ, ತಾನು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಅವುಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈತನ ಗಲಾಟೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ, ಅವುಗಳು ಅಪರಾಧಿಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ರೀತಿ ದನಗಳನ್ನುಮೇಯಿಸಿ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ದನಗಳ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ವಾಪಸು ಮನೆಗಳಿಗೆ ತಂದು ಬಿಡುವುದು ಈತನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು.

ಈಗ ಕಾಲ ವೈಪರೀತ್ಯದಿಂದ ಜಾನುವಾರುಗಳು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸಾಕುವುದಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ರೈತರುಗಳ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ತಳಿಯ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಹಿಂಡುವ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ದನ ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಒಗ್ಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರ ಜಾಸ್ತಿಯಾದವರಿಂದ ಕೊಂಡುತಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಹೈನು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಾಲು ದೊರೆಯುತ್ತಾದರೂ ಸ್ಥಳೀಯ ತಳಿ ಹಸುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ದುಃಖಕರವಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ತೋಟದ ಬೇಸಾಯದ ಕ್ರಮ: ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆ. ಮಲೆನಾಡಿನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರಿಂದಾಗಿಯೇ ಮಲೆನಾಡು ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳು, ಗೊಂಡಾರಣ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಆಗಲಾರದು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಂದ್ರತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದ ಕಾಲ. ಬಡತನವೂ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದ ಕಾಲ. ಈಗಿನಂತೆ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆಗಾಗಿ ಜನ ಕಾಲ ವ್ಯಯ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ವಿದ್ಯೆಗಾಗಿ ಈಗಿನಷ್ಟು ತುಡಿತವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಾದರೆ ಸಾಕೆಂಬಷ್ಟು ಬಡತನ. ಜನಸಾಂದ್ರತೆ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಭೂಮಿ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಿತ್ತು. ಅದು ಜಮೀನುದಾರಿ ಕಾಲ. ತರಿ ಜಮೀನು ಸಂಣ ಸಂಣ ಗೇಣಿದಾರರ ಸಾಗುವಳಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಒಡೆಯರಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಧಾನ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಜನರಿರುವ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಹೀಗಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಜನರು ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಬಹುಪಾಲು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರೇ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಕೂಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತಮಗಿರುವ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ತರೀ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಪೂರೈಸಿ, ಕೆಲಸ ಅರಸಿಕೊಂಡು ಘಟ್ಟ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಕರಾವಳಿಯಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನೇರಿ (ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಡೆದು ಬರುವುದೇ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು) ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಕೃಷಿ ವೃತ್ತಿಗೆ ಕೂಲಿಗಾರರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಬರುವವರು ಕೆಲವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕುತ್ತಲೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸೇರೆಗಾರರ ಸ್ವಾಧೀನ ಮೂಲಕವೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೇರೆಗಾರರೆಂದರೆ, ಈತ ತನ್ನೂರಿನ ಆಸುಪಾಸು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಖಾಯಂ ಕೆಲಸ ದೊರಕಿಸುವ ಷರತ್ತು ಮೇರೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂರೈಸಿ ಕೊಡತಕ್ಕವನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಪೈಕಿ ಕೊಕ್ಕರ್ಣೆ ಕುಂದಾಪುರದ ಕಡೆಯವರು ಸಾಗರ, ಸಿದ್ದಾಪುರ, ಶಿರ್ಶಿ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಡುಪಿ ಕಡೆಯವರು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಬಂದ ಕೆಲಸದವರಿಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೋಟದ ಪಕ್ಕವೋ ತರಿ ಜಮೀನು ಪಕ್ಕವೋ ಬಿಡಾರಗಳು ವಸತಿಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತರೀ ವ್ಯವಸಾಯ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಕ್ಕಿಂತ ತಡವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ತರೀ ವ್ಯವಸಾಯ ಆದ ನಂತರ ಅಡಿಕೆ ತೋಟದ ಬೇಸಾಯ ಕಾಮಗಾರಿ ಶುರುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತೋಟದ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಬಂದರೆ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿಯಂತೆ ಕೊನೆ ತೆಗೆಯುವುದು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳು ಇವರಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು)

ಅವನೆಲ್ಲಿರುವನು -ಎಂತಿರುವನು

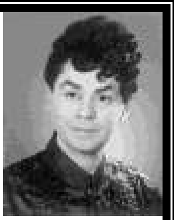

ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಮರುಪಡೆಯುವ ಗಲಭೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ದಿಟವಾಗಿ, ದೇವರ- ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಷಯವಾಗಿದೆಯೇ? ಇಲ್ಲವೇ "ನಾನು - ನನ್ನದು" ಎನ್ನುವ ಅನಿಸಿಕೆಯೇ? ನಮ್ಮ ನಾಡಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ದೇವರ ಕುರಿತಾಗಿ ಆಚರಣೆಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ, ಊರ, ದೇವತೆ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. "ಇದು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ದ್ರಾವಿಡ ಹಾಗೂ ಕಾಡು ಜನರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. "ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದೂ ಆ ತಾಯಿಯೇ, ಬೆಳೆಸಿ ಕಾಪಾಡಿದ್ದೂ ಆ ತಾಯಿಯೇ, ನಾವು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಆ ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಿಗೇ" ಎನ್ನುವುದು ಈ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯ ಒಡಲನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತಾರೆ ಇದು ಇಂದಿನದಲ್ಲ.

ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಹುದುಗಿದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಹೆಣಗಳ ಮೂಳೆಗಳು ಅದನ್ನೇ ಸಾರುತ್ತಿವೆ ಇನ್ನೂ ಆಗೆದರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೂಳೆಗಳು ದೊರಕಿ ಇದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಸಾರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ "ಬೆಂಕಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇವರ ಬಳಿ ಒಯ್ಯುವುದು" ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಮಂದಿ ಬಂದಿದ್ದು ಈಗಿನ ಇರಾನ್ ನಿಂದ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಂಕಿಯೇ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು. ದೇವರು ಆಗಸದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ನಾಡು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಮಂದಿ ಆ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಈಗ "ಮಧ್ಯಪೂರ್ವ" ಎಂದು ಯುರೋಪಿಯನ್ ನವರು ಕರೆದ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೇ 'ದೇವರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ ಅವನನ್ನು ನಂಬಿದ ಜನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ ನಂಬದಿರುವ ಮಂದಿಯನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ನೂಕುತ್ತಾನೆ' ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಈ ನಾಡುಗಳಿಂದಲೇ ಮೂಡಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ವೇದಗಳೂ ಇದನ್ನೇ ಸಾರುವುದು. ಆ ದೇವೇಂದ್ರ ತನ್ನ ಮಂದಿಯೊಡನೆ ಅಗಸದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ ಅವನನ್ನೇ ನಂಬಬೇಕು, ಅವನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾಯಿತು. ಈ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳು. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವನು ಜ್ಯೂಸ್, ತುರಕಿಯ ತೆಂಕಿನಲ್ಲಿರುವ' ಊರಾದವರಿಗೆ ಅವನು "ಯೆಹೋವಾ ಅಥವಾ ಇಲ್ಹಾ", ಅರೇಬಿಯಾದ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ 'ಅಲ್ಲಾ'.

ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ವರ್ಗ- ನರಕಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈತ ಭಕ್ತ- ಕರುಣಾಳು ಏನು ಅಲ್ಲ. ನಂಬದಿದ್ದವರನ್ನು ನರಕದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾಲ ಸುಡುತ್ತಾನೆ, ಗರಗಸದಿಂದ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ, ಬೇರೊಬ್ಬ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಕೂಡದು ಎನ್ನುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ. ಹೀಗಾಗಿ ಈತ ಒಬ್ಬ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚಿನ ದೇವರು ತಾಯಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಲಹುವವನಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ?

ಇತಿಹಾಸದ ಅನುಸಾರ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹಳೆಯ ಧರ್ಮ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಇರಾನ್ ನದ್ದು. ಈ ಎರಡು ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೇ ದೇವರು. 'ರಾ' ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಈ ದೇವರ ಹೆಸರೇ ಈ ನಾಡುಗಳಿಗೂ ಬಂತು. 'ರಾತಾ' ಎನ್ನುವುದು ಈಗಿನ ಈಜಿಪ್ಟ್ ನ ಹಳೆಯ ಹೆಸರು. 'ಇರಾ' ಎನ್ನುವುದು ಇರಾನ್ ನ ಹೆಸರು. ವೇದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ 'ರಾ' ಎಂದರೆ ಸೂರ್ಯ. ಈತನೇ 'ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ'ನಾದ ವೇದದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು. ತನ್ನ ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಈ ಆಗಸವನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಸೂರ್ಯನ ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ. " ಎಂದರೂ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವನು ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಉಪೇಂದ್ರ ನೇ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ. ಈತನು ಪುರಾಣ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದ ಮಂದಿಗೆ ಕರುಣಾಳುವಾಗಿ, ಬೇರೆ ಶಿವನನ್ನು ನಂಬಿದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆತನನ್ನು ನಂಬಿದವರೆ ಭಕ್ತರು. ಭಕ್ತ ಎನ್ನುವುದು ಭಾಗತ ಎನ್ನುವ ಪದದ ಅಪಭ್ರಂಶ, ಎಂದರೆ ಇವನು ದೇವರ ಭಾಗೀಧಾರ ಎಂದು. ಹೀಗಾಗಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ

. 1. ಈ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿದವರು ಅವನ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗೀದಾರರು ಎಂದರೆ ಪಾಲುಗಾರರು.

2. ನಂಬದವರಿಗೆ ಪಾಲಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಈ ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಳಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಮಗೆ ಅರಿವಾಗುವುದು ಇಂತಹ ದೇವರುಗಳು ನೀರಿಲ್ಲದ ಬರಡು ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದರು. ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲಿದ ಮಂದಿ, ಆಗಸದತ್ತ ತಲೆ ಮಾಡಿ, ಬರದ ಮಳೆಗಳನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ, ಆ ದೇವರೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಂಬಿದವರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯದೇವರು ತಂಪಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಕೂಗಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಮಳೆಯಿಂದ ಬಂದ ನೀರು ತುಂಬಿದ ನಾಡಲ್ಲಿ ಗಿಡ ಮರಗಳು ಹಸಿರಾಗಿ, ಜೀವ ಜಂತುಗಳು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮಂದಿಗೆ ಕಾಣೋದು ಹಸಿರು ಹುಟ್ಟಿರುವ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳು ಈ ಮಂದಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬರಡು ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ದೇವರೊಬ್ಬ, ಹಸಿರು ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪೊರೆಯುವ ತಾಯಿ ಒಬ್ಬಳು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಲ್ಲೇ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ಸ್ವರ್ಗ - ಆಗಸದಲ್ಲೋ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲೂ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಅರ್ಥ? ಅಂದರೆ ದೇವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಅವನನೆಲ್ಲೋ ಕುಳಿತು, ಇಲ್ಲವೇ ಮಲಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಇರುವವರು ಯಾರು? ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರದ ಹುಡುಕಾಟ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಿತು.

ಇವೇ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ-ಎಂದೆಂದೂ-ಎಲ್ಲರ ಒಡನೆಯೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಲ್ಲಾಪ, ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂತು. "ಈ ಶಕ್ತಿ ಗಂಡಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ. ತಾನು ಬೇರಲ್ಲ, ಅದು ಬೇರಲ್ಲ. ಅದೇ ತಾನು - ತಾನೇ ಅದು'. ಇಂತಹ ಕಲ್ಪನೆ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಹಸಿರು ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಬರಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ. ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಪಟ್ಟದಿಂದ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಈ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳದ್ದು. "ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮ", "ತತ್ವಮಸಿ"

"ಈಶಾವಾಸ್ಯಮಂ ಇದಮ್ ಸರ್ವಮ್"

ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ , ಕ್ವಾಂಟಮ್ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಬರುವ ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೇ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಜಗತ್ತು ದೇವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಮತ್ತೆ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುತ್ತದೆ" ಎನ್ನುವ ಹೇಳಿಕೆ ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಸಾರುತ್ತವೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದೇ ಜಗತ್ತಾಗಿರುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟೆಂತು, ಅಳಿವೆಂತು?

ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ತೋರುವಂತಹದು ಮಾತ್ರ ದೇವಾಲಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹೀನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತಾಗ ಈ ಜಗತ್ತೇ ದೇಗುಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬೇರಲ್ಲ, ಜಗತ್ತು ಬೇರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಆಗ "ನ್ಯಾಯ'ವೆಂದರೇನು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. "ನ್ಯಾಯಾಲಯ"ಗಳು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿರುವ ಕೇವಲ "ಲಾಯಗಳೆಂಬುದೂ ತಿಳಿದು, ಹೋರಾಟ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ.

Who named Mahatma Gandhi 'father of nation'? Govt foxed

A 10-year-old girl's simple query to know if Mahatma Gandhi was ever conferred the title of The Father of The Nation has come a cropper. From the Prime Minister's Office to the ministry of home affairs no one seems to really know the answer to the question.

A Lucknow girl's simple query to know if Mahatma Gandhi was ever conferred the title of 'The Father of The Nation' has come a cropper. From the Prime Minister's Office (PMO) to the ministry of home affairs (MHA) no one seems to really know the answer to the 10-year-old's question.

They coolly forwarded the RTI plea of class VI student Aishwarya Parashar to the National Archives of India (NAI), the body that claims to be the repository of the non-current records of the Government of India. Surprisingly, the NAI, after a hectic search in their records, was unable to find the desired information and requested Aishwarya to come and search for it in NAI's public records and library material herself.

Jayaprabha Ravindran, assistant director of archives and chief public information officer (CPIO) wrote back in a letter dated March 26: "As per search among public records in the National Archives of India, there are no specific documents on the information sought by you."

As a consolation, it has promised to provide Aishwarya all facilities permissible under the rules, if she chooses to visit the national archives.

Aishwarya, expectedly, is amused. "The first piece of history taught to us in school is about Mahatma Gandhi as Father of the Nation. I never knew, I was asking such a difficult question," she says.

According to reports, when a demand to confer the title of 'Father of the Indian Constitution' on Dr Ambedkar was made, deputy prime minister LK Advani, in a letter to Delhi chief minister Sheila Dikshit in 2004, had written: "It is not, however, feasible to formally confer the title of 'Father of Indian Constitution' on Dr Ambedkar, since Article 18 (1) of the Constitution specifically provides that "no title, not being a military or academic distinction, shall be conferred by the state."

Advani further said: "I may clarify that although Mahatma Gandhi is popularly known as "Father of the Nation," no such title was ever formally conferred on him by the government."

History has it Father of the Nation is an honorific title given to a man considered the driving force behind the establishment of a nation. As per Wikipedia, it was Subhas Chandra Bose who used the term for Mahatma Gandhi, in a radio address from Singapore in 1944. Later, it was recognised by the Indian government. When Gandhi was assassinated, India's first prime minister Jawaharlal Nehru, in a radio address to the nation, had announced that the Father of the Nation" is no more.

ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ

ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯ. ಆ ಡಾಕ್ಟರ್ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಮಲಗಿ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರು.

ಡಾಕ್ಟರು ಬಹಳ ನಿಯತ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯ. ಬೇಸರ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗಿ ತೆಗೆದರು. ಬಂದ ಮನುಷ್ಯ ಇವರ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು "ಸಾರ್, ಒಬ್ಬ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಂಗಸು ಬಹಳ ಪ್ರಸವವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಸಾರ್. ಆಕೆಯನ್ನು ನೀವೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಸಾರ್. ದಯಮಾಡಿ ನೀವೇ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು, ಆಗಲ್ಲ ಅನ್ನಬೇಡಿ ಸಾರ್" ಎಂದು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡ.

ಸುಮಾರು ೭೦ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವರು. ತಕ್ಷಣ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಆ ಹೆಂಗಸು ೧೯-೨೦ರ ವಯಸ್ಸಿನವಳಿದ್ದಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಪ್ರಸವ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟದಾಯಕ ವಾಗಿತ್ತು ಆಕೆಗೆ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವಾಗಿತ್ತು ಆಗ. ಆ ಹೆಂಗಸು ಡಾಕ್ಟರ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು "ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರೇ, ನನ್ನ ಗಂಡ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ. ನಾನು ದಟ್ಟ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹುಟ್ಟುವ ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಡಿ. ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿಬಿಡಿ. ಬದುಕಿ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ".

ಡಾಕ್ಟರ್ ಗೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಪೇಷಂಟ್ ಗಳೂ 'ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಅಸಹಾಯಕ ಹೆಂಗಸು ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಬದುಕು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಭರವೆನಿಸಿರಬೇಡ, ಎನಿಸಿ ಹೇಳಿದರು "ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ನನಗೆ ಪೇಷಂಟ್ ಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು ಹೊರತು ಸಾಯಿಸುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ. ನೀನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಅದರ ವಿಚಾರ ಹೆರಿಗೆಯ ನಂತರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ ಪ್ರಸವದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು.

ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟಮೇಲೆ ಕೊನೆಗೆ ಹೆರಿಗೆಯಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕೋ ದುಃಖ ಪಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಳು ಆಕೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ದರಾಗುತ್ತಾ ಆಕೆಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟರು " ನೀನು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ತಾಯಿ. ನಾನೇನು ಫೀಸ್ ತಗೋಳ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬದಲು ನಾನೇ ನಿನಗೆ ಈ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತಿದ್ದೀನಿ ಇಟ್ಟುಕೋ.

ನಿನಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದುಕೋಬೇಡ. ನಾನಿದ್ದೀನಿ. ನೀನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಹತ್ತಿರದ ಪುಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಹೆಸರಿನ ಗುಮಾಸ್ತ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಈ ಪತ್ರ ಕೊಡು. ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ."

ಡಾಕ್ಟರು ಏನೋ ಒಂದು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ವಾಪಸ್ ಹೊರಟರು.

ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಕೆ ಪುಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಗುಮಾಸ್ತೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ಪತ್ರ ಓದಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತ ಆಕೆಯನ್ನು ನರ್ಸಿಂಗ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಸ್ಟೆಲ್ನಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕೂ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ೮ ತಿಂಗಳ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ. ಆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಈಗ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀನಿಯರ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮೇಧಾವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ಮೆಡಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲು ಇವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ನಂತರ 'ಚಂದ್ರಾ' ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ಬಂದು ಈ ಡಾಕ್ಟರ್ ರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ 'ಸರ್, ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕು' ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಇನ್ಯಾವುದೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊರಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ. ಆದರೆ ಈತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೃದು ಮನಸ್ಸಿನವರು. ವಾಪಸ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹಾಗೇ ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಹೋದರೇನಾಯ್ತು, ಎಂದುಕೊಂಡು ಆಗಲಿ ಎಂದೊಪ್ಪಿ ಅವಳ ಜೊತೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ತಾಯಿ ಟೀ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪರಿಚಯ, ಊರು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳುವಾಗ ಡಾಕ್ಟರರ ಮನಸ್ಸು ತಾವು ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಯುವತಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ರ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂಕೋಚವೆನಿಸಿ', ಯಾಕಮ್ಮ ನನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ' ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ 'ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರೇ, ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಗುಡಿಸಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದಿರಲ್ಲ, ನೆನಪಿದೆಯೇ. ಆಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವೇ ಈ ಹುಡುಗಿ. ಅಂದು ನೀವು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ ದಯೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ದೊಡ್ಡವಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೂಡಾ ಕೊಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಯಿತು. ನೀವು ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಿರಿ. ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೊಂದು ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, 'ಚಂದ್ರಾ' ಅಂತ", ಎಂದು ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಂಡಳು.

ಚಂದ್ರಾ ಹೇಳಿದಳು "ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಾವು ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಉಚಿತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೂನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಇಡುತ್ತೇವೆ. ದಯಮಾಡಿ ಅದರ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆ ನೀವೇ ಬರಬೇಕು ಸರ್". ಅವಳ ಮಾತು ಡಾಕ್ಟರ ಕಣ್ಣಲ್ಲೂ ನೀರು ತರಿಸಿತು. ಆಗಲಿ ಎಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು.

ಆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಯಾರಿರಬಹುದು ಗೊತ್ತೇ?

ಇನ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ; ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಯವರು.

ಇನ್ಫೋಸಿಸ್ ಖ್ಯಾತಿಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಧಾ ಮೂರ್ತಿ ಯವರ ತಂದೆ. ಆಕೆಯೂ ತಂದೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರೆದು ಕರುಣಾಮಯಿ ಸಮಾಜ ಸೇವಕಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲಿರಷ್ಟೇ. ಇಲ್ಲಿ 'ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗಳು'.

“ಕತೆ ಕಳುವಾಗಿದೆಯೇ?"

✍ **ಉಮಾ ರಾವ್**

ಎಂದಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕತೆ ಕಳುವಾಗಿದೆಯೇ? ನಗುತ್ತೀರಾ? ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ತುಂಬಾ ಜನ ನಿಮ್ಮಂತೆ ನಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ.
"ಕತೆ ಕಳುವಾಗುವುದೆ? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?"
"ದುಡ್ಡೇ, ಕಾಸೆ, ತಿಂಡಿಯೇ, ತೀರ್ಥವೆ ಕತೆ ಯಾರ್ರೀ ಕದಿತಾರೆ?
"ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾದ ಹಾಗೆ.... ಕತೆ ಕಳುವಾಗೋಕೆ ಶುರುವಾದ ದಿನ.." ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಗೆಳೆಯ ಗಿರೀಶನಂತೂ ಆ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತದ್ದೇನಿದೋ ಕಲುವಾಗೋಕೆ ಎಂದು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಉಂಟು ಆದರೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲೂ ಸತ್ಯವಿದೆ."
ನೋಡಿ, ನನ್ನ "ಸಂಜೆಗೆತ್ತಲು" ಓದಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಅದೇ ಆ 35 ವರ್ಷದ ಸಂತೃಪ್ತ ಗೃಹಿಣಿ, ಗಂಡ, 12 ವರ್ಷದ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವಳು, ಒಂದು ದಿನ ತಟಕ್ಕನೆ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬಂದ 25 ವರ್ಷದ ಚಿತ್ರಕಾರನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ... ಆ ಕತೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಹಾದಿತಪ್ಪಿ ಮೈದುನನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಶಾಂತ ರಾಘವ ಕೂಡ ಕದಿಯಬಹುದಿತ್ತು.
ಇನ್ನೂ ,"ತಲ್ಲಣ" 17 ವರ್ಷದ ಲೀನಾ ಮದುವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಸುರಾಗಿ ಅಬಾರ್ಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡದೆ... ಇದಂತೂ ಸಾಮೀಪ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಜೆಗತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಜೂಹು ಮರಳ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕ ಒಂದು ಸಂಜೆ ನಾನೇ ಕಂಡ ಜೋಡಿಯೇ ಕದಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ "ಎತ್ತರ?" ಒಬ್ಬ ಅತೀವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ, ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಬಿಡುತ್ತಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಲ್ಯಾಡರ್ ಹತ್ತುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಅನುಭವಿಸುವ ತಲೆ ತಿರುಗು... ಅದನ್ನೋ... ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುವ ಶರ್ಮ ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ಚೀಫ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಲಾಲ್ ವಾನಿಯೇ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು.
ಇನ್ನು "ಸಾಮಿಪ್ಯ?" ಎಷ್ಟೋ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಲೂ ಹಿಂಜರಿದಿದ್ದರು. ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲ xxx ಕತೆ ಹೇಳು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ... ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಗ್ನರಾಗಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮಂಡಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವ ಯಾವ ಬೀದಿ ಕಾಮಣ್ಣನೂ ಹಾರಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಅದನ್ನು.
ಆಮೇಲೆ "ಎಲ್ಲಿಂದ?" ಆ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ ರೈಲ್ವೆ ಕಂಬಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತು ದಿನಾ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣು ಮಾರುತ್ತಾ ತನ್ನಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.... ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಮುಂಬೈನ ದಿಕೆಟ್ಟ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯಿಲ್ಲದ ದೋಣಿಯೊಳಗೆ ಹಸುಗೂಸನ್ನು ತೇಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಯಾವ ತಾಯಿಯು ಕದಿಯಬಹುದಿತ್ತು ಅದನ್ನು.
ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂದ್ರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಳುವಾಗಿದ್ದರೆ ಗಿರೀಶ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಕತೆ ಗಿರೀಶನೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದನಲ್ಲ,"ಅಲ್ವೋ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಪ್ರತಿದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯದಿಂದ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದವರೆಗೆ 26 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಎಂದೋ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗಿ, ಮರಳಿ ಬರದ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿರುತ್ತಾನೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾದಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದೆಂಥ ಕತೆಯೋ ಇದನ್ನು ಯಾರು ಓದುತ್ತಾರೆ" ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಗಿರೀಶ ನಗುತ್ತಾ "ಆ ಕತೆಯೇ ಇಂಪಾಸಿಬಲ್...... ಐ ಡೋಂಟ್ ನೋ ವಾಟ್ ಮೇಡ್ ಯು ರೈಟ್ ಇಟ್... ಇನ್ನೂ ಅದು ಕಳವಾಗೋದು...." ಎಂದು ನಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲೆ ಇಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದ, ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಕತೆಯೆಂದು ಏಕೋ ನಾನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು....
ಆದರೆ ನನ್ನ ಆ ಕತೆ ಕಳುವಾದದ್ದು ನಿಜ. ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಜುಹೂ ಬೀಚಿಗೆ ಸೂರ್ಯಸ್ತ ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ. ಅಲ್ಲೇ ಕಳುವೇ ಆಯ್ತೆಂದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ಅನ್ನುತ್ತೀರಾ ನೋಡಿ. ನಾನು ನನ್ನ ರೂಮಿನಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರೂವರೆಗೆ ಹೊರಟೆ, ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ಹೋಟೆಲ್ ಪರಾಗ್ ಗೆ ಚಾಯ್ ಕುಡಿಯಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ದಿನ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಲ್ಲಿ. ನನ್ನ ಮರೆವು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಛತ್ರಿ, ಬಾಲ್ ಪೆನ್, ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಹಣ್ಣು, ಶೇವಿಂಗ್ ಕ್ರೀಮ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಹೋದದ್ದುಂಟು, ಅವನು ಅದನ್ನೆತ್ತಿಟ್ಟು ತಪ್ಪದೇ ನನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ದಿನಾ ನಾನು ಎದ್ದು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಏನೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ ತಾನೇ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಏನೋ! ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೈ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸ್ಟೇಷನರಿ ಮಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ನನ್ನ ಚೀಲ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕತೆಯೂ ಇತ್ತು ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಕ್ರಿಬ್ಲಿಂಗ್ ಪ್ಯಾಡ್ ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾದ ಮೇಲೆ ಚೀಲದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕತೆಯನ್ನು ಓರಣವಾಗಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪಿನತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೂ ಮಾರುವವಳ ಹತ್ತಿರ ಗಜರಾ ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಹುಚ್ಚು. ಪ್ರತಿ ಸಲ ಕಡಲ ಕಡೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಯಾವುದೋ ಹುಡುಗಿಗೋಸ್ಕರ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾರಲೆ ಕೊಳ್ಳುವುದು, ರಾತ್ರಿ ಮರಳಿ ಬಂದು ದಿಂಬಿನ ಪಕ್ಕ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮಲಗುವುದು, ಬೆಳಗಾಗೆದ್ದು ಅದು ಹಾಗೆ ಬಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನೋವು ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸುಖ ಎರಡನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು. ಅದಾದ ನಂತರ ಸೀದಾ ಬಸ್ ಹಿಡಿದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಚೀಲ ಹರಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಯಾರು ಚೀಲದ ಬುಡದವರೆಗೂ ಕೈ ಹಾಕಿ ಬರಿಯ ಕತೆ ಕದಿಯುತ್ತಾರೆ?
ಜುಹೂ ಬೀಚ್ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ಮರಳ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡಿದ್ದೆ. ಕಡಲಲ್ಲಿ ಕರಗುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಆ ಕ್ಷಣ ಬದುಕಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವೆನಿಸಿತ್ತು. ನಂತರ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಮೈಗಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಮೈಮಾಟ, ಆಕರ್ಷಕ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೆ ಬೇಲ್ ಪುರಿ, ಪಾನಿಪುರಿ ತಿಂದು ಕಬ್ಬಿನ ರಸ ಕುಡಿದು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಬಂದು ಮರಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇರಿ -ಗೋ -ರೌಂಡ್ ನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಬೇಲ್ ವಾಲಾ ಗಾಡಿಯ ಹಿಂದೆ, ಒಂಟೆಗಳ ಹತ್ತಿರ. ಆ ಕ್ಷಣ ನಾನು ಆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಮರೆತೇ ಹೋಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಎಳೆ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಸಂಜೆಗತ್ತಲೆಯಿಂದ ಧೈರ್ಯ ಪಡೆದು ಜಗತ್ತನ್ನು

ಮರೆತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಸಂಜೆಗತ್ತಲಿನಿಂದ ನಾನು ಧೈರ್ಯ ಪಡೆದು ಅವರನ್ನು ಕದ್ದು ಕದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ರಸಭಂಗ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಎಂಬಂತೆ ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ ನಾರಾಯಣ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾಗಿತ್ತು. ಐದು, ಆರು? ನೆನಪಿಲ್ಲ ಮುಂಬೈನ ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ಟೂರಿನಂತಹ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಅವನ ಮುಖ ಲವಲವಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ನಗುತ್ತಾ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಜೋಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ದಿನ ಕಳೆದು ರಾತ್ರಿ ಮುಕೇಶನ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕಣ್ಣು ತೇವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾರಾಯಣನೆಲ್ಲಿ? ಆಂಟಿಸೆಪ್ಟಿಕ್ ಆಗಿ, ಹಲೋ... ವಾಟ್ ಎ ಸರ್ಪ್ರೈಸ್..." ಎಂದು ಕೈ ಕುಲುಕುವ ನಾರಾಯಣನೆಲ್ಲಿ? ಅದೇಕೋ ಅವನಿಗೂ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಬೇಡಾಗಿತ್ತೆನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೂ ಇಬ್ಬರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾದಂತೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಮೈಲಿಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಪಿಸ್ತಾ ಕುಲ್ಫಿ ತಿಂದೆವು. ಹಣ ಕೊಡಲು ಜೇಬಿನಿಂದ ಪರ್ಸ್ ತೆಗೆದ ನಾರಾಯಣನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ನೋಟಿನ ಕಂತೆ ನೋಡಿ ಹೆದರಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದಿದ್ದ. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹತ್ತಿ ... ಹಾಂ! ಆಗಲೇ ನಾರಾಯಣ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚೀಲ ಬೀಚ್ ಮೇಲೆ ಮರೆತು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ನೆನಪಾದದ್ದು ಯಾವಾಗ? ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಲಗುವ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ 11:00 ಗಂಟೆ... ಆಗ ಜೂಹುಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ? ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವಿದ್ದಂತಾಗಲಿ, ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿಕೊಂಡೆ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ನಿದ್ದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ತಳಮಳ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಅಲಾರ್ಮ್ ಇಟ್ಟು ಮಲಗಿದೆ. ಅದು ಹೊಡೆಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದರೂ ಕಾದು, ಅದು ಟ್ರಿಣ್ ಅನ್ನುತ್ತಲೇ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿ, ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ, ಪರಾಗ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಚಾಯ್ ಕುಡಿದು ಹೊಸ ದಿನದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹಗುರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಅರೆ ಬರೆ ಕಾಲಿ ಕೆಂಪು ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿದು ಜೂಹು ತಲುಪಿದೆ.

ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಜೂಹು ಬೇರೆ ರೀತಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಮುದ್ರ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಲೊ ಟೈಡ್ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೆಂದುಕ ಬಂದ ಹದಿ ಹರೆಯದ ಹುಡುಗ, ಹುಡುಗಿಯರು, ಕುದುರೆ ಸವಾರರು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮರಳುಗೂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯೆ ಒಂಟಿ ದೋಣಿಯೊಂದು ನಿಂತೇ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಮೆಲುವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು... ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ? ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ತಲುಪಿದೆ. ಹಾಗೇ ನಿಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೇಲ್ ವಾಲಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಕೆ ಹಾಕುವ ಹುಡುಗರನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾ ಓಡುವ ಒಂಟೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿ- ಗೋ- ಗ್ರೌಂಡ್ ನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಕುಳಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗುರುತು ಇರಲಿಲ್ಲ ಆಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೆನ್ನೆ ಬಂದಿದ್ದು ನಾನಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾರಿಸಿದೆ. ಎದುರಿಗೆ ಕಂಡಿತು ನನ್ನ ಚೀಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಾಂ! ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅದನೆತ್ತಿ ಎದೆಗವಚಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮಗು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ಅದು ನನ್ನದೇ ಎಂದು. ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅದನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೇನಿತ್ತು ಕಥೆಯಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಿತು ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಪರ್ಸು, ಅದರಲ್ಲಿ 21 ರೂಪಾಯಿ 40 ಪೈಸಾ, ಬಸ್ ಟಿಕೆಟ್, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಫೋಟೋ ಜೊತೆಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಕ್ರಿಬ್ಲಿಂಗ್ ಪ್ಯಾಡ್ ಗಳು ಹಾಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವ ಕ್ರೋಸಿn ಮಾತ್ರೆಗಳ ಶೀಟ್, ಬಾಲ್ ಪೆನ್, ಮತ್ತೆ...... ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೆ, ಮುದ್ದೆಯಾದ ಕರ ವಸ್ತ್ರ. ನನ್ನ ಕತೆ ಎಲ್ಲೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವಂತೆ ಉಲ್ಟಾ ಮಾಡಿ ಚೀಲವನ್ನು ಕೊಡವಿದೆ. ಇಲ್ಲ...ಹಾಂ...ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲಾದರೂ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೆ? ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ಉಹೂಂ, ಶುಭ್ರ ಮರಳು ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳಾಗಿ ಕಾದಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಮುದ್ರದತ್ತ ನನ್ನ ನೋಟ ಸರಿದಾಗ ಕಂಡಿತು ಮತ್ತೆ ಆ ಒಂಟಿ ದೋಣಿ.

ಕಳೆದು ಸಿಕ್ಕ ನನ್ನ ಚೀಲ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಕತೆ... ಒಂಟಿ ದೋಣಿ... ಅದೇಕೂ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸ ತೊಡಗಿತು. ನನ್ನ ಚೀಲವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹುಷಾರಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಟಿದ್ದರಲ್ಲ, ಹಾಗಾದರೆ ಕತೆಯನ್ನು ಯಾರೋ ಬೇಕೆಂದೇ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಕಳ್ಳರಾಗಿದ್ದರೆ... ಹಣವೇಕೆ ಬಿಟ್ಟರು? ಅಥವಾ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಂದು ಶಬ್ದವಾಗಿ ಹೆದರಿದ್ದರೆ, ಆ ಚೀಲವನ್ನು ಎಸೆದು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ.. ಹೀಗೆ ನೀಟಾಗಿ ಇಟ್ಟು... ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಕಲ್ಲು ಬೇರೆ... ಆ ಕಲ್ಲು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಅದನ್ನಿಟ್ಟವರು ಆಗಲೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಥರಾ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲ ಆ ಕತೆ ಇರಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದೆ. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಆ ಇಬ್ಬರು ಖಾಕಿ ಪ್ಯಾಂಟು ಬಿಳಿಯ ಶರ್ಟಿನ ಧಾಂಡಿಗರು. ನನ್ನತ್ತಲೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಂ! ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಖಾಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದು ಆ ಚೀಲವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕಾಲೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ತಡಕಾಡಿದ್ದು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದ್ದು, ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿರಬೇಕು. ಸಾದಾ ಪಟ್ಟೆಯ ಪೊಲೀಸಿನವರೆ ಹೀಗೆ ಏನಾದರೂ ಬಂದು ಹಿಡಿದರೆ? ಯಾರ ಚೀಲ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀಯೋ ಎಂದು ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತದಕಿದರೆ ಹೇಳಿದರಾಯಿತು, ನನ್ನದೇ ಇದು ಎಂದು. ಆದರೆ ಅದು ನನ್ನದೇ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಪುರಾವೆ ಏನಿತ್ತು, ಬಾಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಳೆಯ ಬಾಲ್ ಪೆನ್, ಕ್ರೋಸಿನ್ ಮಾತ್ರೆ, ಕರವಸ್ತ್ರ, , ಸ್ವಲ್ಪ ಹರಿದಿದ್ದ ಪರ್ಸ್, ಹಾಂ.... ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಫೋಟೋ... ಮತ್ತೆ ಆ ಫೋಟೋ ಪರ್ಸಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ದಿಟ್ಟಿಸಿದೆ. ತಲೆ ತುಂಬಾ ಕರಿ ಕೋದಲಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಕಣ್ತುಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ತಲೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದು ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನೇ ಎಂದು ಹೇಗೆ ರೂಜುವಾತು ಪಡಿಸಲಿ? ಮುಂಬೈ ಮಹಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಅವರು ಯಾರ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಧಾಂಡಿಗರು ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ದೂರ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಯೆನಿಸಿತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಕತೆ? 26 ವರ್ಷಗಳು ದೂರ ದಿಗಂತದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟು ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬರಬಹುದಾದ ದೋಣಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ಮುದುಕನ ಕತೆ?

ಆಗಲೇ ಕಂಡುಬಂದದ್ದು ಆತ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ತುಂಬಾ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ ಬಡ ಮುದುಕ. ಮಣ್ಣು ಬಣ್ಣ ತಿರುಗಿದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿದ ಪಂಚೆ ಶರ್ಟು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲರ್ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂಜಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಕೋಟು.

ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಟೋಪಿ. ಬೊಚ್ಚು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಂಪು ಹಲ್ಲು. ಅವನು ಅಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದ ರೀತಿನ ನೋಡಿ ಅಧೀರನಾದೆ. ಹುಚ್ಚನೇ? ಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಸುತ್ತಾ ಬೆರಳೆತ್ತಿದ. ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆದ. ಗಂಟಲು ಕೆಳಗೆ ಮೇಲಾಡಿತು. ಧ್ವನಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮೂಕನೇ? ಮತ್ತೆ ಚೀಲದತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ನಕ್ಕ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನೇ? ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಪಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಚನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅಲೌಕಿಕ ಹೊಳಪಿತ್ತು. ನಾನು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಗಬಕ್ಕನೆ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾ ಅವನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳ ಬಯಸುವವನ ಹಾಗೆ. ನಾನು ಬೆಚ್ಚಿದೆ. ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಒದ್ದಾಡಿದೆ. ಅವನ ಹಿಡಿತ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಸ್ನಾನ ಕಾಣದ ಮೈ, ಸೋಪು ಕಾಣದ ಬಟ್ಟೆ, ತಂಬಾಕು ಸೇರಿದ ವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿತು. ಇದೆಲ್ಲ ಏನು? ಆಗಲೇ ಬೇಸರ ತುಂಬಿದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತಷ್ಟು ವ್ಯಗ್ರವಾಯಿತು. ಎಂದು ಅರಿಯದ ಈ ಮುದುಕ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಹಿಂಸಿಸಲು ಬಿಡಬೇಕೆ? ಮೊದಲು ಇವನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ, ಆಮೇಲೆ ನೋಡುವ. "ಏಯ್, ಯಾರು ನೀನು" ಎಂದು ಗದರುತ್ತ ಹೊರಬರಲು ಕೊಸರಾಡಿದೆ. ಆಗ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ಬೇರೆ ಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮೆಲುವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಏನೋ ಜಗ್ಗಿದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ತಡೆದೆ. ನನ್ನ ಕುರ್ತಾದ ಗುಂಡಿಗೆ ಅವನ ಹರಕಲು ಕೋಟಿನ ದಾರ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗೋಜಲಾಗಿತ್ತು. "ವಾಟ್ ಎ ನ್ಯೂಸೆನ್ಸ್" ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಹೆಣಗಾಡತೊಡಗಿದೆ. ಅವನು ಹಾಗೆ ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸತೊಡಗಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೊಳಪೇರಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಗೊಜಲು ದಾರದೊಂದಿಗೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಕೈ ಮೇಲೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಕೈಯಿಟ್ಟ. ಬೊಚ್ಚು ಬಾಯಿ ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದು ನಗುತ್ತಾ...

"ನಂಗೊತ್ತಿತ್ತು... ನೀನು ಬಂದೇ ಬರ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಯಾರು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಂಗೊತ್ತಿತ್ತು ಖಂಡಿತ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಬರ್ತೀಯಾ ಅಂತ" ಎಂದು ಕದಲುತ್ತ ಗದ್ಗದಿತನಾದ. ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟ ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹಿಡಿತ ಮತ್ತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಿಗಿಯಾಯಿತು. ಅವನ ಕಣ್ಣೀರು ನನ್ನ ಕತ್ತು ತೋಯಿಸತೊಡಗಿತು.

Life's Dharma, yoga and refer Prescription

✍ **M.N.Rao**

Sri Ganeshaya Namaha

Hari Om

1. Be generous in prosperity and also thankful in adversity.
2. Be worthy of the trust of thy neighbour and look up on them with a bright and friendly face.
3. Be a treasure to the poor and an administer to the rich, and answerer of cry of the needy, and preserver of the sanctity of thy pledge.
4. Be fair in judgement, and guarded in speech.
5. Be just to no end, and show all meekness to all men.
6. Be a lamp who walk in darkness, a joy to the sorrowful, a sea for thirsty and a haven for the distressed, an upholder and defender of the victim of oppression.
7. Let integrity and uprightness distinguish all thine acts.
8. Be a home for the stranger and a balm for suffering, and a tower of strength for the fugitive.
9. Be eyes to the blind and guiding light to the feet of erring.
10. Be an ornament to countenance of truth, a crown to the brow of fidelity, a pillar of the temple of righteousness, a breath of life to the body of mankind, an ensign of hosts of justice, a luminary above the horizon of virtue, a dew to soil of human heart, an ark of ocean of knowledge, a sun in the heaven of bounty, a shining light in firmament of thy generation, a fruit upon tree of humanity. Beautify your tongues, O people with truthfulness and adorn your souls with ornament of honesty.

Om Shanti Om Shanti Om Shanti

Note taken from Sufi Saint.

1. I see Sri. Pejawar Swamy had this character.
2. Sri Guru Raghavendra Swamy also.

DEEPAVALI- How it began?

- **Nesaru Report**

All Fetiivals in India, are associated with Climate. It is the Climate that brings Air, Rain, and Heat-Cold, across the Land. Originally Man just depended upon Hunting, gathering for food. But Humans are naked Apes. While God has bestowed all other animals and Birds with a Second skin, and snakes and reptiles with multiple skins, the Man has been denied of any second skin. He needs to cover himself to protect against heat, cold and rain. The Human Body is 90 percent water. Any depletion of water due to Heat, Cold, will result in the Body getting severely affected. What did Man do in the very beginning. He tried to cover himself with leaves, which did not help much as the leaves themselves lost water and dried up. Man was a hunter, he killed animals and wore their skin as his second skin.

Over years he learnt how to till the land and grow grains and lentils. But a dry land without rains did not help him. He started hunting for green land, where water bred, animals, birds and vegetation. This is how he came to this Land of seven rivers and which is full of Full of rains. But here as well, there was Four seasons, Summer Spring. Rains, and Winter. Summer made the land very Red and barren. But the heat also made the air Humid. Sun light combined with humidity made the plants bloom once again. The Green Plants called for more water. The Hot Air over the Equator blew over the ocean, turned away from the hot Africa and Arabia and rushed towards the cold Himalayas. The water filled clouds cooled over the Indian land and started the rains. Pl remember Greed vegetation attracts Rains. This rainy season from June gave the Man his opportunity to harness and cultivate the Land wealth. He planted the seeds in the land and waited for the Rains to soak them and bloom. After 3 months of harnessing, the Plants yielded bunches of corn, As the rains stopped in October, he cut the grains and stored them in his barrels.

This grain was not just to eat, he had other needs, like housing, clothing, and gaming. He used this grain to exchange for other wealth of the lands which others produced. Thus he considered Grain as his Wealth. In Sanskrit DHANA means WEAALTH. THIS IS WHY Grain is called DHAANYA. As Dhaanya came into his barrels, he considered DHANA having come home. The Joyous Man started celebrating and flaunting his wealth to the Whole World.

We believe, that Goddess LAKSHMI comes Home on this occasion. Who is Lakshmi? The very first mention of this name is made in SRI SUKTA in Rigveda. This is a Khila Sukta, meaning it is added later on. . LAKSHMI literally means GOOD FORTUNE. It is also found in Latin, LUCK also in English. When Good Fortune comes to us we do celebrate. How do we do this? During the day of course we tie Colourful strings across our doors, we clothe ourselves with colourful attires, prepare tasty dishes with the grains and lentils. But as the Sun sets, our Celebrations continue by lighting lamps and throwing flashes of lights in to the sky so that our neighbouring villagers can see us. An ARRAY of Lights is called DEEP AVALI.

This is the story of Major part of India. However, there are returning rains brought by winds which are returning from the Himalayas, this brings a second crop to many coastal regions like Tamil Nadu, Andhra and also Gujarat. On Sankranti a Second Wealth comes home.

Once the Grains have come home we exchange them for clothing so that Cotton growers, weavers and Tailors also get business. This is how Dhanya gets converted into DHANA. It was the first Currency or Cash. It is time to celebrate. Over years, celebrations were intertwined with stories of Narakasura, Bali chakravarti, and Lakshmi. Stories are always meant for enjoyment and children love stories. But we need to understand the Basics clearly.

Finally, who really brings all this wealth? The Heat, Winds, Rains, and Green Vegetation, and LAKSHMI, the Good Fortune?

Two paisas for your thoughts. THINK ‘’’. Your answer will be published in the next issue of NESARU.

Tiruvalluvar's Tirukkural

- **M. A. N. Prasad**

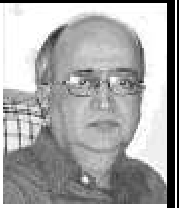

Tirukkural - meaning "sacred Voice" – is an ancient Tamil work, said to be composed by Tiruvalluvar. It consists of 1330 short couplets and is divided into three books, dealing with Aram (Virtue), Porul (Wealth), and Inbam (pleasure / fulfilment of desire). It is considered as a great work on ethics and moral behaviour. Not much is known about the author or when it was written. However, scholars believe it to have been written in 450 to 500 CE, after the Sangam period.

Tirukkural covers a wide range of topics such as non-violence, vegetarianism, ahimsa, truthfulness, self-restraint, gratitude, hospitality, kindness, goodness of wife, duty, giving, abstinence from alcohol and intoxicants, so on and so forth. It also covers a wide range of social and political topics such as kings, ministers, taxes, justice, forts, war, greatness of army and soldier's honour, death sentence for the wicked, agriculture and education. Tirukkuraal hence enjoys a great popularity and is referred to as "Tamil Veda". Tirukkural is widely admired by many scholars and leaders such as Leo Tolstoy, Mahatma Gandhi, Albert Schweitzer, Ramalinga Swamigal, Karl Graul, George and Uglow Pope. It is the most widely translated ancient works and the translations touch 40 Indian and non-Indian languages. Tirukkural is considered a masterpiece and its author is praised for selecting the best virtues found in the known literature and presenting them in a manner that is common and acceptable to all.

There is negligible information on Tiruvallavar's life in Tirukkural. In fact, Tirukkural does not name its author, a later work known as Tiruvalluva Malai mentions about Tiruvalluvar. Even the details given here is very scanty and a lot of legends and stories are floating around regarding the life of Valluvar. Valluvar is believed to be belonging to the cast of drummers who announce the royal edict to public.

In Tirukkural, each Kural or couplet consists of seven words or compounded words, four in the first line and three in the second line. The first book 'Aram' deals with moral values of an individual and essentials of yoga philosophy. This has 380 couplets in it. The second book 'Porul' has 700 couplets and deals with socio-economic values, society and administration. The third book called 'Inbam' deals with psychological values and love. Ten couplets make a chapter.

Tirukkural focuses on the totality of a man's relationships and emphasises on the moral aspect. The author is quite pragmatic though he is idealistic. He is a generalist in his suggestions, thus has a wider acceptance.

Tirukkural and Tiruvalluvar have been venerated over time. It is believed that Tiruvalluvar was born in Mylapore in Chennai and an Ekambareeswara - Kamakshi temple has been built at Mylapore, where a shrine for the author has been made. A shrine or a statue of Valluvar is present in many parts of South India. In 1976, a monument to honour Tirukkural and Tiruvalluvar called Valluvar Kottam was built in Chennai. Apart from having a life size statue of Valluvar, all the 1330 couplets of Tirukkural are inscribed on the bas-relief in the corridors of the main hall there.

Let us take a look at some of the couplets in this book, so that we can appreciate as to why it enjoys such a wide popularity.

In praise of rain:

- The world cannot survive without rain; there can be no limitless supply of food without rain.

In praise of God:

- The only way to get rid of worries of mind is to seek the feet of Him, who has no rival.

In praise of righteousness:

- Righteousness bestows distinction and wealth; what more does man want?

- Righteousness consists of steering clear of four things: envy, lust, anger and harsh speech.

On not eating meat:

- One can perform a thousand sacrifices; but it is more meritorious not to eat flesh.
- Not killing is compassion; It is unworthy of compassionate men to eat killed animals.

On not consuming alcoholic drinks:

- It is good not to drink; only those who do not care to be considered good men, will dare to drink.
- He who claims that he does not drink, but drinks in secret, will betray himself to others as soon as the mouthful is taken.

On not gambling:

- Gambling is the road to certain poverty; it also leads to total misery and loss of reputation.
- Even inherited wealth and mobility will quickly turn into ruin if forsaking righteousness, pride of property and hope of salvation, one spends one's time in gambling.

On justice:

- More than the lance which is sharp, the straight sceptre that does not bend in injustice, brings great victories to a king.
- The king rules the world and justice rules the king.

On injustice and tyranny:

- The king who oppresses his subjects with injustice is more cruel than a murderer.
- The tears of those who groan under oppression of king will wash away his prosperity and might.

On ahimsa:

- Of no use is your knowledge if you know not that the pain and hurt you inflict on others, will come back in turn to you.

On overcoming desires:

- Desire is the root cause of all suffering; if desire is done away with, the world becomes a joyful place. .

On charity:

- He who welcomes and duly entertains guests will never feel want or lose his wealth.
- Poverty should be defined as that stupidity which, even in the midst of plenty performs no act of charity and welcomes no guests.

On poverty:

- The words of one stricken by poverty, even when full of wisdom, will carry no weight with any one.
- One can manage to sleep in the heart of fire but one who is poor cannot sleep even in his own bed at night.

Acknowledgement: Tiruvalluvar and his Tirukkural by Ka Naa Subramanyam; Bharatiya Jnanapith Publication

The Final Sacrifice

Twenty years ago, a letter from a village in Himachal Pradesh, arrived at the Ministry of Defence. The writer was a school teacher and his request was as follows.

He asked, "If possible, could my wife and I be granted the permission to see the place where our only Army son died a heroic death in the Kargil war, on the day of his first death Anniversary, on 07/07/2000? It's okay if you can't, if It is against national security, in which case I will withdraw my application".

The Department Officer who read the letter, said, "It does not matter what the cost of their visit is, I will pay it from my salary, if the department is unwilling to and I will bring the teacher and his wife to the place where their only Son died" and he issued an order.

On the remembrance day of the deceased hero, the elderly couple were brought to the ridge with due respect. When he was taken to the place where his son died, everyone on duty stood erect and saluted. But one soldier, handed him a bunch of flowers, bowed and touched his feet and wiped his eyes and saluted.

The teacher said, “You're a Soldier - Why do you touch my feet? "

"Well, sir", said the soldier “I'm the only one here who was with your son and the only one here who saw your son’s heroism on the field. The enemies were shooting hundreds of bullets per minute with their H.M.G. Five of us advanced to a distance of thirty feet and we were hiding behind a rock. I said, 'Sir, I am going for the ‘Death Charge’. I am going to take their Bullets and run to their bunker and throw the grenade. After that you all can capture their bunker.' I was about to run towards their bunker but your son said, "Are you crazy? You have a wife and children. I'm still unmarried, I'll go." Do the Death Charge and You Do the Covering’ and without hesitating, he snatched the grenade from me and ran into the death charge.

Bullets fell ike rain from the enemy's H.M.G. Your son dodged them, reached the enemy bunker, took the pin out of the grenade and threw it right into the bunker, sending thirteen enemies to their death. Their assault was over and the area came under our control. I lifted your son's body, sir. He had forty-two bullets in him. I lifted his head in my hands and with his last breath he said, "Jai Hind!"

I asked the superior to give the permission to bring his coffin to your village but he refused.

Though I never had the privilege of putting these flowers at his feet, I have the privilege of putting them at your, sir.”

The teacher's wife was crying softly into the corner of her pallu but the teacher didn't cry.

The father said., “I bought a shirt for my son to wear when he would come on leave, but he never came home and he never will. So I brought it to put it where he died. Why dont you take it and wear it for him, beta?"

The Kargil hero's name was Captain Vikram Batra.

His father's name is Girdhari Lal Batra. His mother name is Kamal Kanta.

"IS RUPEE WEAKENING"

Source: Google

Sharing a good piece of information on current affairs for general knowledge only. Nothing to do with pensioner's issues and no politics. Dollar flying or Rupee falling (Well Explained)

If someone has basic knowledge of economics will know answer of this question. But in India, standard of journalist and leaders is so low that they even don't know basics.

This thread will answer - dollar flying or rupee falling. There are around 200 countries in the world and each have their respective currency and all currencies maintain exchange rate with currencies of other countries. Exchange rate of currency depends upon supply and demand of that currency.

Now the question is dollar is strengthening or rupee is weakening?

Check USD INR performance of last one year:

Oct 2021: 1 USD = Rs 75

Oct 2022 :1 USD = Rs 82

Its due to good performance of USD or due to bad performance of INR? We can't say. To check this, we have to find:

1. How Rupee is performing against other major currencies of the world?

2. How other currencies are performing against USD?

If Rupee is falling against other currencies also then we can say rupee is falling. If other currencies also fall agnst USD, then we can say USD is strengthening. British Pound, Euro and Japanese Yen are the other major currencies of the world. Let's check Rupee Vs Pound

Oct 2021: 1 GBP= Rs 104

Oct 2022: 1 GBP = Rs 92. So in 1 Last Year Rupee strengthened against GBP.

Let's check Rs vs Euro:

Oct 2021: 1 Euro = Rs 88

Oct 2022: 1 Euro = Rs 82 So Rs. strengthened against Euro also.

Let's check Rs vs Yen:

Oct 21:1 Yen = 0.65 Rs.

Oct 22:1 Yen = 0.55 Rs. So Rs strengthened against Yen also.

In last one-year Rupee weakened against dollar but strengthened against all major currencies. It gives an indication that Rupee is not falling. Let's check performance of these currencies against dollar: For that we need to check dollar index. Dollar index measures relative performance of dollar against 6 major currencies of world including GBP, Euro n Yen.

Oct 21: USD value agst 6 major currency = 93

Oct 22: USD value agst 6 major currency = 112

So it proves that rupee is not falling, its actually dollar is strengthening. Rupee is fighting bravely against dollar and performing very well compared to other currencies and India really deserve appreciation for it.

Reason for this: Petrol import covers 30-40% of our total import bill. In last 1 year, due to Russia Ukraine war, prices of oil and gas has sky rocketed. Indian import bill is getting higher. Oil is traded in USD.Import high, export less means demand for USD high, demand for INR less. So despite of such negative condition, INR is fighting bravely and performing well against other currencies. Now let me tell the reason why Dollar has sky rocketed. Reason is US federal reserve rate that was 0 in Feb 2022 but now its 3.5%. Now understand that American banks need to maintain a fixed amount to US fed bank and for that on daily basis they keep taking loan from other banks and interest rate on that loan is called fed interest rate. When fed increases that interest rate then all investors of the world, take out money from their current investment and invest into US fed bank coz investment in Fed bank is considered safest investment in difficult situation. U can invest in fed bank only in USD so u need USD for it. So demand of USD increases and prices of USD goes high. Exactly this has happened in the last six months.

Why fed increased interest rate?

To control the inflation: As interest goes up, interest rate of saving account, FD also increases, credit card, home loan interest goes high. People stop spending and start investing, circulation of money goes down in market, demand goes down and prices comes down.

Basic economics: So to control inflation, US increased fed rates. Due to that USD demand increased and USD strengthened agst all currencies.

So final conclusion: USD is strengthening, Rupee is not weakening. But I will tell u one case when actually Rupee weakened and that happened in during 2008-14.

Check the fed rates of last 40 years.

Fed rates were 0 during 2010-14.

Now check the dollar index of last 40 years.

2001-03 and 2022 was the time time when dollar was very strong. 2008-14 was the time when dollar was weak against all those 6 currencies.

Now check performance of Rs and USD during 2008 -2014:

2008: 1 USD = Rs 40

2014 1 USD = Rs 63

Even when dollar was weak globally, Fed rates were 0, INR kept falling and fell around 50%. That's called Rupee is falling. So now u have all data. U know basic economics.

ಪುಟ 3 ರಿಂದ........

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಧಕರಾಗಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ನಿರಂತರ ಪರಿಶ್ರಮ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಏಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತವಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನುವುದರ ಪರಿವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಕೊರಗೇ ಹೊರತು, ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವ ಎಲ್ಲೋ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.

ಬೀಜ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಮರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು ಗಿಡವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೃಹದಾಕಾರ ಪಡೆಯುವುದು. ಹಾಗೆಂದು ತನಗಿಂತ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮರವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗಷ್ಟೇ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು ಹೊರಬರುತ್ತಿರು ಸಸ್ಯ ಹೆದರಿ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಮರದ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಜಾಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮನುಷ್ಯರು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ದಕ್ಕಬೇಕಾದ ಅವಕಾಶಗಳು ನಮ್ಮ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ರೂಪಿಸುವವರು ನಾವೇ. “ಯಾರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಂದು ಅಗಾಧವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಂದರ್ಭಿಕತೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದೆಂದು, ಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದ ನಂಬಿರುತ್ತಾರೋ, ಅಂತಹವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರಾರಿಂದಲೂ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದುದನ್ನು ಎಂದೂ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ” ಎನ್ನುವ ಬ್ರೂಸ್ ಬಾರ್ಟನ್ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

PUZZLES & TEASERS

Quickie 1: The hands of the clock are at right angles at 3 o'clock. How long will it be Before they are at right angles again ?

Quickie 2: Write down five odd numbers which you can add up to make a total of Twenty.

RIDDLES

1. Give it food and it will live; give it water and it will die.
2. Take one out and scratch my head, I am now black but once was red.
3. What goes around the world and stays in a corner?
4. The more there is, the less you see.
5. Clara Clatter was born on December 27th, yet her birthday is always in the summer. How is this possible?
6. He has married many women but has never married. Who is he?
7. What do you serve that you can't eat?
8. What question can you never answer "yes" to?
9. You answer me, although I never ask you questions. What am I?
10. I look at you, you look at me, I raise my right, you raise your left. What is this object?

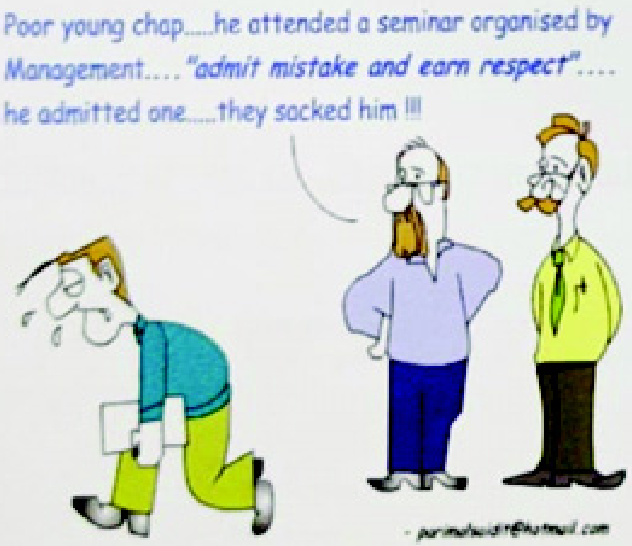

DISPLACEMENT ODE

DISPLACEMENTS at times can be fun..........
There is some ***HOPE*** for every one......
Just try and ***FOCUS*** on openings you've got........
This helps you "***ACHIEVE A LOT***"!!!!
No doubt, you want to stay ***AWAY*** from them, they come your way every now and then.
So friends... ***NEVER EVER FEAR*** when they are near..
BELIEVE IN YOURSELVES and
WONDERS everyone can hear!!!!!!!!

Compiled by Ananth Banwasi

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ-ಮುಂಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಮಯ	ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
ಶನಿವಾರ ನವೆಂಬರ್ 12, 2022 ಸಂಜೆ 5.30ಕ್ಕೆ	ಕನಕ ಜಯಂತಿ

'ನೇಸರು' ಜಾಗತಿಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ– 2022

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಶತಕವನ್ನು ಪೂರೈಸುವತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮೊದಲೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ, ಕವನ, ನಾಟಕಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದೆ. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಆಸಕ್ತರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಾಟಕ ರಚನಾಕಾರರು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಕುರಿತಂತೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ	15,000/–
ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ	10,000/–
ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ	7,500/–

–: ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು :–

1) ನಾಟಕಗಳು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕವಾಗಿದ್ದು ಸ್ವಂತ ರಚನೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅನುವಾದ, ಅನುಕರಣೆ ಆಗಿರಕೂಡದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು.
2) ನಾಟಕಗಳು ಸುಮಾರು 30 ಪುಟಗಳ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿ. ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ 45–50 ನಿಮಿಷಗಳ ಒಳಗೆ ಮುಗಿಯುವಂತಿರಬೇಕು. ಕಾಗದದ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ. (ಕೈ ಬರವಣಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುದ್ರಿತ). ಇಮೈಲ್ : nataka.nesaru@gmail.com ಮೂಲಕವೂ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.
3) ನಾಟಕಕಾರರ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಇಮೈಲ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ.
4) ಒಬ್ಬರು ಒಂದೇ ನಾಟಕವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.
5) ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮರಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
6) ತೀರ್ಪುಗಾರರ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ.
7) ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅಂತಿಮ ದಿನಾಂಕ 15–11–2022.
8) ತೀರ್ಪುಗಾರರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರುಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಕಮಲ ಕೆ.
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬೈ

ಡಾ. ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
ಗೌ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬೈ

Edited by Dr. Jyothi Satish, Printed & Published by Hon. Secretary, The Mysore Association Bombay, Mumbai - 400019. Tel: 2403 7065
Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com Website: www.mysoreassociation.in Printed by Aarati Art Printers, Fort, Mumbai - 1 Mob.: 98201 60077